

Enkele gedachten t.b.v. een evangelische positionering t.o.v. migratie en maatschappij

Wat betreft een algemene ethische stellingname moeten we om te beginnen onze beperkingen vaststellen.

- Niemand in onze samenleving opnemen is geen optie.
- Iedereen in onze samenleving opnemen is geen optie.
- Het is dus noodzakelijk moeilijke keuzes te maken.
- Dit beleid zal onvolmaakt worden uitgevoerd en zal worden gecontesteerd.

Het is goed de realiteit van migratie en de consequenties daarvan onder ogen te zien.

- Het is belangrijk een onderscheid te maken tussen vluchtelingen, migranten en bezoekers. Deze termen mogen niet worden verward. Vluchtelingen beantwoorden aan de voorwaarden van het *Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen* (Genève, 28 VII 1951, BS 4 X 1953); migranten willen zich in België vestigen zonder hierop automatisch recht te hebben; bezoekers willen een beperkte periode in België doorbrengen, bijvoorbeeld om hun familie te bezoeken of om aan een voetbaltornooi deel te nemen.
- Vluchtelingen, van welke levensbeschouwing dan ook, hebben recht op de basisopvang zoals voorzien in de genoemde Conventie.
- Er vindt een polarisering plaats in de samenleving.
- Er zijn heel veel christelijke migranten.
- Er zijn kinderen zonder enig statuut.
- Er is een spanningsveld tussen (a) de algemene gastvrijheid en focus op vrijheid, die de Bijbelteksten over de zwakke en de arme kenmerken, en (b) de uitdrukkelijke oproep om in de eerste plaats zorg te dragen voor onze broeders en zusters in Jezus Christus te midden van hen.
- De veiligheid van de betrokken landen en van medereizigers mag niet uit het oog worden verloren. Een individuele veiligheidscheck is dus niet uitgesloten, ja zelfs aangewezen.

We kunnen gelukkig wijzen op hetgeen evangelische christenen als kleine minderheid in België op dit moment al doen ten bate van vluchtelingen en migranten. Men kan denken aan heel wat lokale

initiatieven, aan het werk van organisaties zoals Gave Veste of aan evangelische participatie aan katholieke of interlevensbeschouwelijke projecten t.b.v. migratie- en armoedeproblematiek of de uitdagingen van integratie.

Naast aandacht voor het werk dat er al gebeurt, kunnen we zeker ook onze achterban, de overheid en andere verantwoordelijke instanties wijzen op belangrijke vragen en pleiten om daarvan werk te maken. Dan valt te denken aan het volgende.

- Direct contact met migranten is belangrijk, t.b.v. een beter begrip van hun situatie én t.b.v. een snelle signalisatie van problemen.
- We moeten vermijden dat christelijke groepen in Belgische opvangcentra opnieuw worden geconfronteerd met islamitisch geïnspireerd geweld.
- Kinderen zonder legaal statuut hebben eerder recht op een regularisering dan volwassenen die een leven hadden opgebouwd in het buitenland en dat mogelijk opnieuw kunnen opnemen.

Op internationaal niveau moet België voortgaan te pleiten voor de volgende punten.

- Het is nodig alle landen op te roepen hun inwoners, van welke levensbeschouwing dan ook, toe te laten hun land te verlaten, zeker bij gewapende conflicten.
- Het is nodig alle landen op te roepen inwoners van andere landen, van welke levensbeschouwing dan ook, toe te laten voor een bezoek van beperkte duur. We erkennen dat niet elk land elke immigratie aankan. Waar immigratie wel wordt toegelaten, moet de immigrant correct worden ontvangen.
- Als christenen pleiten we meer in het bijzonder voor het behoud van een christelijke aanwezigheid in landen waarin deze onder druk komt te staan, zoals in het Nabije Oosten.
- Wij pleiten voor landen waar de bevolking meer wordt gerespecteerd door haar regeerders, met een basisveiligheid, een basiswelvaart, een rechtsstaat zonder corruptie.
- Een militair ingrijpen kan geen volledige of ultieme oplossing teweegbrengen, noch vanuit gelovig perspectief, noch vanuit politiek perspectief. Als de Staat voor deze optie kiest, moet er vanaf het begin een plan voor de volgende, constructieve fase klaarliggen.

Ten slotte moet nog worden nagedacht over een aantal vragen.

- Hoe kunnen we de integratie van nieuwkomers bevorderen, niet alleen van onze kant, maar ook van hun kant, zodat er zich geen etnische concentraties vormen die vroeg of laat leiden tot moeilijk te beheersen spanningen?
- Hoe vermijden we dat we de nieuwkomers alleen maar toevoegen aan een maatschappij met psychische problemen, eenzaamheid, burn-out, gebrek aan verantwoordelijkheidszin, stress? M.a.w.: hoe versterken we de bestaande maatschappij, die in grote nood is? Kunnen nieuwkomers ons iets leren aangaande het belang van menselijke relaties t.o.v. individueel succes?
- Hoe houden we ons welvaartsniveau op voldoende peil? Alhoewel dit welvaartsniveau voor een christen geen doel op zich is (en zeker niet als het met onaanvaardbare middelen wordt bereikt), moet toch ermee rekening worden gehouden dat als dat zakt, het nog steeds hoog genoeg zal zijn om migranten aan te trekken, maar dat het objectief gezien moeilijker zal zijn om oplossingen te bedenken. We moeten een eerlijke en rechtvaardige handel bevorderen om de nood in ontwikkelingslanden (en dus de behoefte die er wordt gevoeld om te vluchten) te verminderen. Ontwikkelingshulp die gericht is op welbepaalde regio's om de spanning te verminderen, is moreel niet verwerpelijk.
- Hoe vermijden we dat bepaalde groepen migranten hun levenswijze opdringen aan inboorlingen en andere groepen migranten?